

Денис Петро Михайлович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері розробки
нафтових і газових родовищ

Народився 16 березня 1937 р. у с. Глинна Козівського району Тернопільської області.

В 1959 р. закінчив нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Розробка нафтових і газових родовищ». Після завершення навчання до 1962 р. працював бурильником, старшим інженером у НПУ «Долина нафтогаз», протягом 1962–1966 рр. — старшим інженером, керівником групи в Івано-Франківському проектно-конструкторському технологічному інституті, а з 1966 р. — в об'єднанні «Укрзахіднафтогаз».

У 1967 р. П. М. Денис перейшов на роботу в Український державний науково-дослідний і проектний інститут нафтової промисловості (сьогодні — ПАТ «Український нафтогазовий інститут»). Тут пройшов шлях керівника групи, головного спеціаліста нафтопромислового відділу, головного інженера проектів (1971–2002). Петро Михайлович, як один з найбільш досвідчених і висококваліфікованих фахівців інституту, очолював проектування найважливіших та найскладніших об'єктів у різних нафто-

газовидобувних районах колишнього Радянського Союзу та в Україні зокрема.

За завданням Міністерства нафтової промисловості СРСР під керівництвом П. М. Дениса проводилася розробка схем розвитку нафтовидобувної промисловості в Україні та Білорусі. Він брав участь у роботі комісії міністерства з аналізу фактичного стану облаштування нафтових родовищ Західного Сибіру та визначення практичних заходів удосконалення промислової інфраструктури, підвищення технічної й екологічної безпеки нафтовидобування.

За безпосередньою участю та під керівництвом Петра Михайловича були запроєктовані десятки нафтових і газових об'єктів на Бугруватівському, Артохівському, Козіївському, Велико-Бубнівському родовищах в Україні, а також у Калінінградській, Волгоградській, Томській областях, на одному з найбільших нафтових родовищ Республіки Саха (Якутія) — Середньо-Ботуобінському, а також на родовищах Білорусі. З 1995 до 2002 р. він був головним інженером проекту з освоєння та введення в експлуатацію першого в Томській області значного за запасами Мильджинського ГКР з річним обсягом видобутку газу 4,5 млрд м³.

Петро Денис досліджував параметри роботи глибинних гідроімпульсних насосів, умови видобування, збирання, транспортування високов'язкої нафти з високим вмістом асфальтенив і смол, зокрема на потужному за запасами такої нафти Бугруватівському родовищі ПАТ «Укрнафта», розробляв технологічні заходи та проектні рішення з інтенсифікації видобутку реологічно ускладненої нафти із застосуванням розріджувачів.

Неодноразово нагороджений грамотами Міністерства нафтової промисловості СРСР, ВАТ «Укрнафта», знаком «Відмінник нафтової промисловості», медаллю «За доблесну працю».

Помер 22 квітня 2002 р.

Деркач Михайло Петрович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері підземного зберігання
газу, управлінець

Народився 5 січня 1946 р. у с. Вівня Стрийського району Львівської області. У 1965 р. вступив до Львівського політехнічного інституту, а в 1968 р. став студентом газонафтопромислового факультету Івано-Франківського інституту нафти й газу, який закінчив у 1971 р. і опанував спеціальність «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ».

Михайло Деркач розпочав трудову діяльність у 1964 р. на посаді оператора з видобування газу у Стрийському газопромисловому управлінні. З 1976 до 1985 р. працював головним інженером Стрийської станції підземного зберігання газу, протягом 1985–1988 рр. — начальником Дашавської станції підземного зберігання газу. Упродовж 1988–1992 рр. він обіймав посаду провідного інженера відділу підземного зберігання та видобутку газу УМГ «Львівтрансгаз», у 1992–1993 рр. — начальника Стрийського виробничого управління підземного зберігання газу. У 1993 р. Михайло Петрович став першим заступником генерального директора з видобутку та підземного

зберігання газу ВО «Львівтрансгаз», а протягом 1998–1999 рр. був першим заступником генерального директора ДК «Укргазвидобування».

З 1999 до 2002 р. — заступник голови правління НАК «Нафтогаз України», упродовж 2002–2007 рр. — директор філії УМГ «Львівтрансгаз». Протягом 2007–2012 рр. обіймав посаду заступника директора філії УМГ «Львівтрансгаз» із підземного зберігання газу.

Основними напрямками наукової діяльності М. П. Деркача є розвідка та розробка газових родовищ, підземне зберігання і транспортування газу. Він — співавтор дев'яти книг (зокрема «Підземне зберігання газу», «Атлас родовищ нафти і газу України», «Нафта і газ Прикарпаття»), автор та співавтор 32 статей, власник 11 авторських свідоцтв на винаходи, патентів («Спосіб обробки свердловин підземних сховищ газу», «Процес поліпшення роботи підземного сховища газу», «Спосіб експлуатації підземного сховища газу», «Одоризатор газу», «Спосіб очищення супутніх пластових вод»).

За його участю розвідано та введено в експлуатацію чотири газові родовища на Прикарпатті і три в Дніпровсько-Донецькій западині, збудовано магістральні газопроводи та потужний комплекс підземних сховищ газу у Західній Україні.

Брав активну участь у багатьох міжнародних форумах із проблем нафти і газу (зокрема в Москві, Відні, Калгарі, Парижі, Бухаресті, Астані, Будапешті, Мюнхені, Ташкенті, Ашгабаді, Лондоні).

Михайло Петрович — член президії УНГА, член Національної газової спілки України.

Нагороджений орденами «За заслуги» III ст., святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ст., почесними грамотами Кабміну України і Мінпаливенерго, відзнакою НАК «Нафтогаз України», удостоєний звання «Заслужений працівник промисловості України».